

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „NANOFIL” dla towarów z klasy 28 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 611 872

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Edward Łabowicz

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: graficzny wspólnotowy znak towarowy „NANO” dla towarów z klasy 28

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „FEMIVIA” dla towarów z klasy 5 — zgłoszenie wspólnotowego znaku towarowego nr 9 386 343

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Merck KGaA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy „FEMIBION” dla towarów z klasy 5 i międzynarodowa rejestracja ze skutkiem w Unii Europejskiej graficznego czarno-białego znaku towarowego „femibion” dla towarów z klas 5, 29 i 30

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie zaskarżonej decyzji i odrzucenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego w całości

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 17 czerwca 2013 r. — Endoceutics przeciwko OHIM — Merck (FEMIVIA)

(Sprawa T-324/13)

(2013/C 252/53)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Endoceutics, Inc. (Quebec, Kanada) (przedstawiciel: adwokat M. Wahlin)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Merck KGaA (Darmstadt, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 15 kwietnia 2013 r. w sprawie R 1021/2012-4;
- oddalenie sprzeciwu drugiej strony i dopuszczenie rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego, mianowicie zgłoszenia znaku towarowego FEMIVIA pod numerem 9 386 343;
- obciążenie drugiej strony kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w postępowaniu skargowym i w postępowaniu przed OHIM

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: strona skarżąca

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Mallis i Malli przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu.

(Sprawa T-327/13)

(2013/C 252/54)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Konstantinos Mallis (Larnaka, Cypr), Elli Malli (Larnaka, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Eurogrupy z dnia 25 marca 2013, która stała się ostateczna na podstawie decyzji prezesa banku centralnego Cypru jako przedstawiciela europejskiego systemu banków centralnych Europejskiego Banku Centralnego z dnia 29 marca 2013 r. KDP (kanonistiki diokitiki praxi, akt wykonawczy) 104/2013, w której postanowiono o „sprzedaży określonych produktów” Cyprus Popular Bank Public Co Ltd i która stanowi w istocie wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej;
- tytułem ewentualnym, stwierdzenie że wspomniana wyżej decyzja stanowi w istocie decyzję Europejskiego Banku Centralnego lub decyzję wydaną wspólnie z Komisją Europejską niezależnie od jej formy;

— obciążenie Europejskiego Banku Centralnego lub Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest nieważna, ponieważ wykracza poza uprawnienia przyznane przez Traktat o Unii Europejskiej Europejskiemu Bankowi Centralnemu oraz Komisji Europejskiej w związku z czym te dwa organy wydały ją z przekroczeniem swych uprawnień.
- 2) Zarzut drugi dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja narusza prawo własności zagwarantowane w art. 1 protokołu 1 europejskiej Konwencji praw człowieka i przez art. 14 europejskiej Konwencji praw człowieka potwierdzone przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący tego, iż zaskarżona decyzja jest oczywiście bezzasadna i pozbawiona podstawy prawnej oraz sprzeczna z zasadą proporcjonalności.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący tego, że zaskarżona decyzja jest ponadto sprzeczna z ogólnie przyjętymi zasadami prawnymi wynikającymi z prawa Unii Europejskiej oraz z zasadą wedle której nikt nie może powoływać się na własne uchybienie aby czerpać z niego korzyść lub zalegalizować niesłuszne lub bezprawne zachowanie.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Tameio Pronoias Prosoipikou Trapezis Kyprou przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu

(Sprawa T-328/13)

(2013/C 252/55)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Tameio Pronoias Prosoipikou Trapezis Kyprou (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou)

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny i Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną,
- stwierdzenie nieważności decyzji Eurogrupy z dnia 25 marca 2013 r., która uzyskała ostateczną postać w wyniku decyzji prezesa banku centralnego Cypru działającego jako przedstawiciel lub pełnomocnik Europejskiego Systemu Banków Centralnych Europejskiego Banku Centralnego K.D.P. 104/2013 z dnia 29 marca 2013 r., na mocy której

zdecydowano o „sprzedaży określonych produktów” Cyprus Popular Bank Public Co Ltd i która co do istoty stanowi wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej;

- tytułem ewentualnym, stwierdzenie, że przedmiotowa decyzja Eurogrupy stanowi co do istoty wspólną decyzję Europejskiego Banku Centralnego i Komisji Europejskiej, niezależnie od jej formy;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego lub Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

- 1) W ramach pierwszego zarzutu nieważności strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest nieważna, gdyż przekracza uprawnienia przyznane na mocy Traktatu o Unii Europejskiej nie tylko Europejskiemu Bankowi Centralnemu, ale także Komisji Europejskiej, i została przyjęta przez te instytucje z przekroczeniem ich uprawnień.
- 2) W ramach drugiego zarzutu nieważności strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja narusza prawo własności, chronione na mocy art. 1 protokołu nr 1 do europejskiej konwencji praw człowieka oraz a mocy art. 14 wspomnianej konwencji, które to prawo zostało wyrażone również Kartie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.
- 3) W ramach trzeciego zarzutu nieważności strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest oczywiście bezzasadna i pozbawiona podstawy prawnej oraz że jest niezgodna z zasadą proporcjonalności.
- 4) W ramach czwartego zarzutu nieważności strona skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja jest również niezgodna z wyrażonymi w prawie Unii Europejskiej powszechnie przyjętymi zasadami ogólnymi prawa, w szczególności z zasadą, zgodnie z którą nikt nie może powoływać się na własne uchybienie celem uzyskania korzyści lub celem usprawiedliwienia niewłaściwego lub bezprawnego zachowania.

Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2013 r. — Chatzithoma i Chatzithoma przeciwko Komisji i Europejskiemu Bankowi Centralnemu

(Sprawa T-329/13)

(2013/C 252/56)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Petros Chatzithoma (Nikozja, Cypr) i Elenitsa Chatzithoma (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci E. Efstathiou, K. Efstathiou i K. Liasidou).